

Runam salí del Cogulló de Sallent, gener 2016

Un país millor o un gran abocador, aquesta ha estat la qüestió

L'independentisme català ha quedat en estat de xoc, astorat després de no haver aconseguit investir un president i formar govern, malgrat la majoria parlamentària obtinguda a les eleccions del 27-S. Tres mesos de negociació no han fructificat en cap acord; l'entesa entre Junts pel Sí (Convergència + ERC + ANC + Òmnium + independents + ...) i la CUP no ha estat possible. La CUP, després de molta discussió interna, s'ha negat a investir de nou a Artur Mas, president de la Generalitat en funcions, líder de la Convergència de sempre i de la refundada amb el nom de Democràcia i Llibertat.

En tota negociació les dues parts fan concessions fins a conformar-se en un punt que no és l'ideal per ningú però que permet progressar cap a l'objectiu comú. A la taula de negociació, JxS ha proposat un govern amb un programa social d'esquerres i que faci net de corrupteles, acostant-se a l'ideari de la CUP. Semblava que la negociació entre JxS i CUP havia d'arribar a un punt programàtic d'acord per avançar cap a la independència política de Catalunya que defensaven ambdós grups. Però no ha estat així. Què ha fallat? Molts catalans es pregunten el perquè de tot plegat, perquè la meitat de la militància de la CUP declaradament independentista no ha donat suport a un govern sobiranista de JxS.

Allò que s'ofereix en una negociació és mesurable, però la credibilitat és intangible. Els fets, no pas les paraules, donen o treuen credibilitat a les ofertes i promeses. En paral·lel a la negociació hi ha hagut un govern en funcions de la Generalitat presidit pel mateix senyor Artur Mas, candidat de JxS a la investidura. És al govern on hi ha accions en un sentit o altre.

L'octubre, el Tribunal Suprem va confirmar la sentència que anul·la l'autorització ambiental concedida per la Generalitat l'any 2008 de manera molt irregular a l'explotació minera de potassa de Sallent i Balsareny. La primera conseqüència de la sentència ferma ha de ser l'aturada dels abocaments de residus salins al gegantí runam del Cogulló de Sallent. El govern de la Generalitat tenia aquí una oportunitat immillorable per demostrar que l'aposta de JxS de construir un país més lliure, més just i més respectuós era fonamentada. En compliment de la sentència i de les normatives ambientals, el govern en funcions de la Generalitat havia d'ordenar l'aturada immediata de l'abocament de més residus al Cogulló i enviar els Mossos d'Esquadra a precintat-ne l'entrada, sense esperar que sigui un jutge del TSJC qui emeti aquesta ordre.

Però, ben al contrari, el dia 13 de novembre el govern en funcions de la Generalitat va signar un conveni amb l'empresa minera ICL Iberia que eleva a la consideració d'activitat d'interès públic allò que és el major delictes ambiental de Catalunya, sentenciat, re-sentenciat i investigat per la Comissió Europea, i permet a l'empresa seguir abocant al marge de les actuacions administratives que correspondrien. El govern en funcions de la Generalitat reitera la seva complicitat en el grandios despropòsit dels abocadors de residus

salins al descobert sense programa de restauració creïble, que incompleixen les normatives ambientals pròpies, estatals i comunitàries, que salinitzen aigües públiques, que desfiguren el paisatge i que perjudiquen i perjudicaran durant segles la gestió de l'aigua. L'acció del govern en funcions en aquest tema cabdal és molt contrària al propòsit independentista de construir un futur millor, és en realitat una grandiosa i indesitjada hipoteca ambiental.

Els fets del govern en funcions de Convergència desmenteixen el discurs i les ofertes de JxS. Convergència ha demostrat que no ha canviat res, ni té la voluntat de canviar res. La CUP l'ha encertat. És ben simptomàtic que hagi estat una parlamentària precisament de Sallent, Anna Gabriel, que ja desembre passat i des de la riera salinitzada de Soldevila denunciava l'opacitat dels tractes entre la Generalitat i ICL Iberia per seguir abocant, una de les veus més significades a la CUP partidària de no reeditar un govern presidit per Convergència. I ja va sent hora que Esquerra prengui partit, al més alt nivell.

Montsalat, gener de 2016